

Livia Rusz (1930–2020) a fost unul dintre cele mai importante nume în domeniul ilustrației de carte pentru copii din România. Vreme de peste șaiszeci de ani, lucrările sale au încântat publicul de toate vârstele prin originalitatea, dinamismul și umorul lor. Livia Rusz a rămas cunoscută atât ca o entuziastă promotoare a benzilor desenate și a revistelor de gen, cât și pentru minunatele ilustrații la volumele *O poveste cu un hobbit*, de J.R.R. Tolkien, *Cipi, acest pitic uriaș*, de Fodor Sándor, *Peter Pan și Wendy*, de J.M. Barrie, *Cântărețul vrăjitor*, de Robert Browning, *Basme*, de Wilhelm Hauff (volum reeditat în 2018, la Humanitas Junior), și multe altele, care i-au adus o binemeritată faimă în țară și în străinătate. În 1987, în urma presiunilor regimului comunist, Livia Rusz a părăsit România și s-a stabilit în Ungaria, la Budapesta.

Lucia Olteanu (1925–2015) a fost una dintre cele mai cunoscute autoare de cărți pentru copii din România, ocupându-se, totodată, și de editarea mai multor reviste pentru cei mici, care s-au bucurat de mare succes în anii 1960–1980, ca de pildă *Luminița* și *Arici pogonici*. A semnat numeroase volume de benzi desenate, versuri și proză, dintre care amintim: *Aventurile lui Mac* (1970), *Zâmbiți, vă rog!* (1973), *Bilete pe adresa prietenilor mei* (1974), *Hai în Lună!* (1978), *Lumea într-un degetar* (1981), *Liniștea cri* (1983). Rățoiul Mac, maimuța Cocofifi, elefantul Singapur și motanul Grigore sunt numai câteva dintre personajele pe care le-a făcut celebre și care au încântat generații de copii.

AVENTURILE LUI MAC

La prețul de vânzare se adaugă 2%,
reprezentând valoarea timbrului literar.

Redactor: Iustina Croitoru
Tehnoredactare: Andreea Dobreci
Corector: Cristina Jelescu

Tipărit la Bookart Printing

© HUMANITAS, 2023

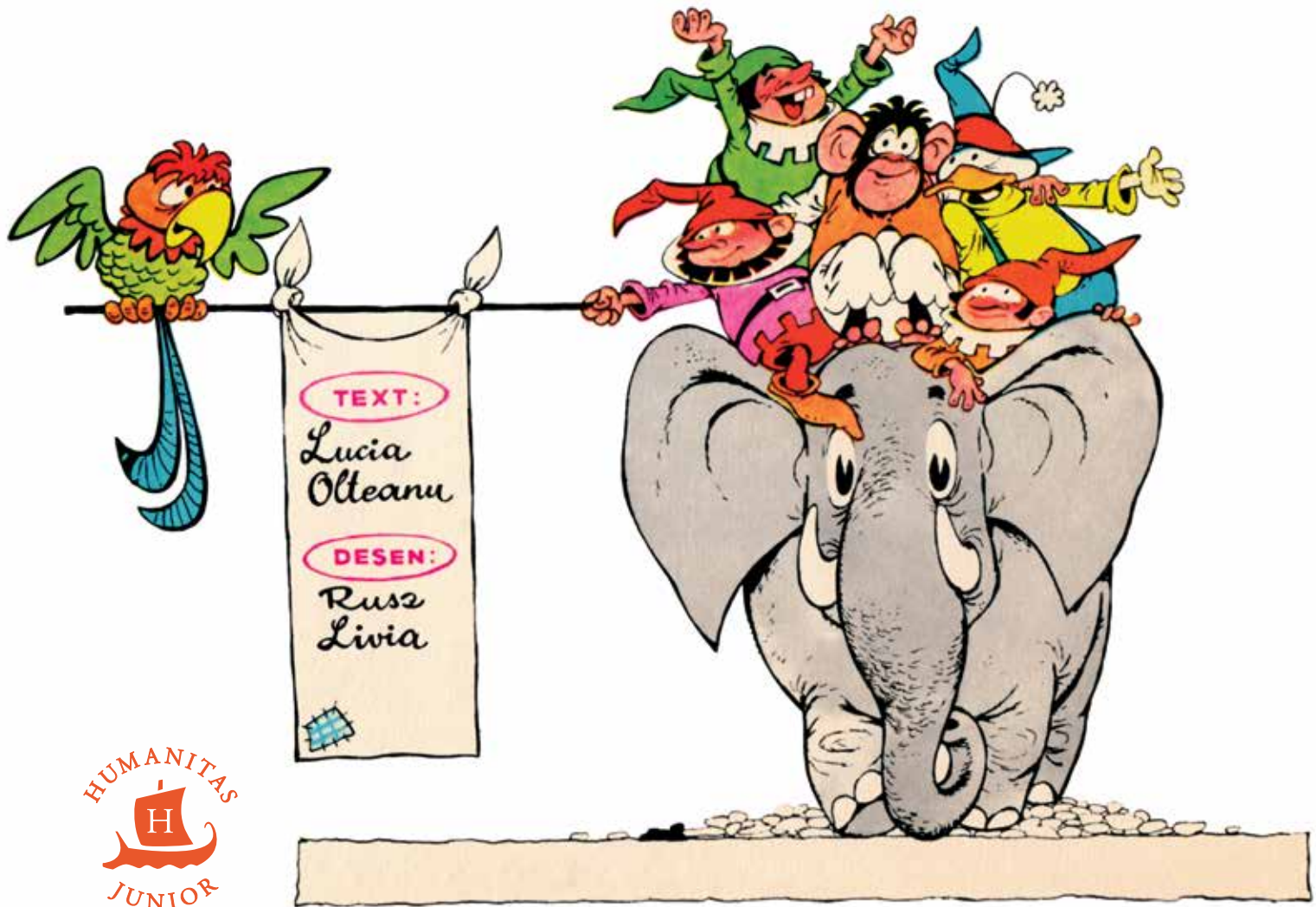
Lucrare apărută cu acordul COPYRO – Societate
de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor

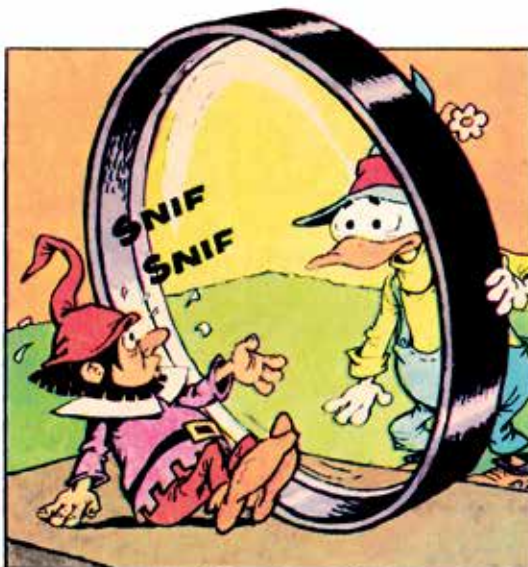
Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Olteanu, Lucia
Aventurile lui Mac / text de Lucia Olteanu;
il. de Livia Ruz. – București: Humanitas, 2023
ISBN 978-973-50-7432-6
I. Ruz, Livia (il.)
087.5

EDITURA HUMANITAS
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021.408.83.50, fax 021.408.83.51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin email: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 0723.684.194

AVENTURILE LUI MAC

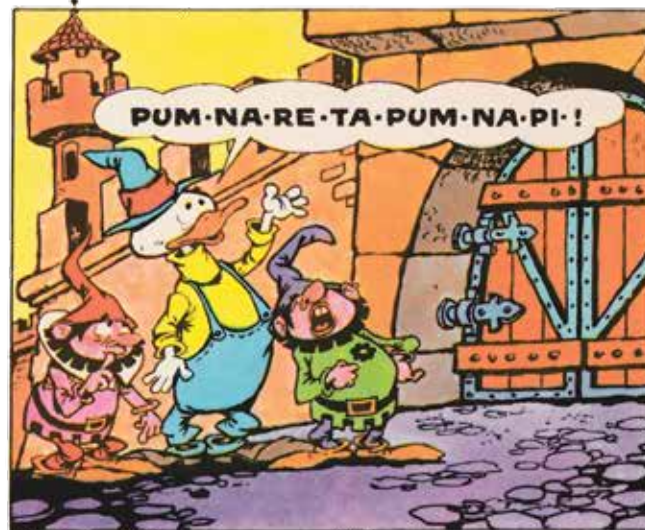

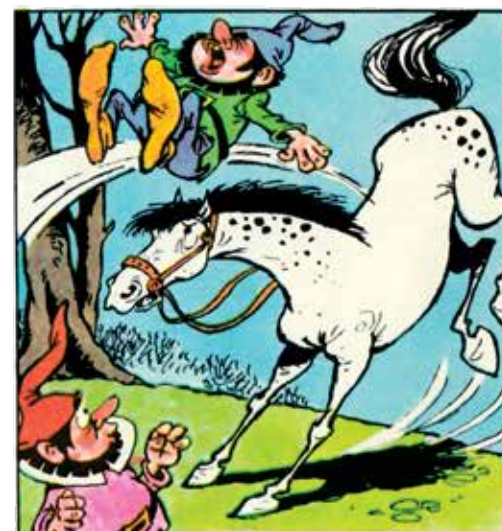
Iată-l pe Mac, eroul acestor întâmplări. Tocmai face cunoștință cu Pic. • Picătura de pitic a fugit din cartea de povești. Acum îi pare rău, dar, ce să-i faci... • Ce prost-crescuți pot fi unii pitici! Îi mângâi, și ei poc!, te iau la bătaie.

Mac e bolnav, vede dublu? (Trebuie să-și reînceapă de urgență tratamentul cu vitamina Ciocolată pe cale bucală, doză maximă.) • Și cu „patru ochi“ vede tot doi pitici. Alături de Pic a apărut Punepiedici, care numai așa, ca să încurce lucrurile, și-a luat și el înfățișare de pitic.

Cum să scăpăm de el? Simplu, printr-un șiretlic „stil Mac”. (Peste câteva pagini veți afla și voi ce a scornit pufoșul de Măcușor.) • Deocamdată, ajunși în Țara Poveștilor, în fața mării porți prin care numai copiii pot intra, Mac strigă tare parola (cine nu o cunoaște poate s-o învețe acum).

Poarta se vede că era vrăjită, sau automată, că se deschide singură și pe ea iese în galop armăsarul Săgeată, care le-a răspuns la parolă cu glas omenesc. • Când să salte în șaua Punepiedici, calul a început să necheze (știți, oamenii răi au un miros urât, pe care caii îl simt). • — La spălat cu el! strigă cu scârbă Săgeată (calul credea că-i sunt murdare hainele sau trupul, dar lui Punepiedici îi era murdar sufletul).

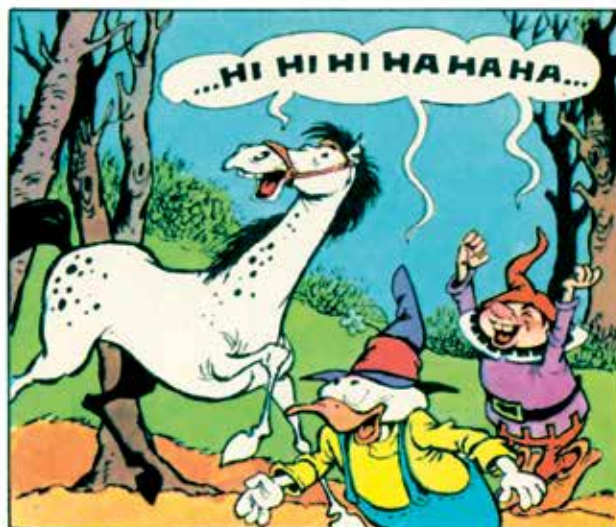

— Rabdă-l puțin în șa, prietene, că am eu ac de cojocul lui, îi șoptește Mac. • Așa se face că micul nostru echipaj s-a așternut la drum cu viteza tramvaiului sau, ca să fim dreți, cu viteza troleibuzului, • În plin galop, imitând cowboy-i din filme, Mac a început să înnoade un lasou.

Cu el voia să prindă nu o gazelă, nu un armăsar sălbatic, ci... o ramură înaltă de copac, pe care o aplecă până la pământ: — Punepiedici, dacă ești drăguț (sic), ține-o strâns până desfac lasoul. • Și... vâjjj... ramura eliberată se îndreptă cu atâta forță spre cer, încât l-a smuls de pe cal și pe Punepiedici.

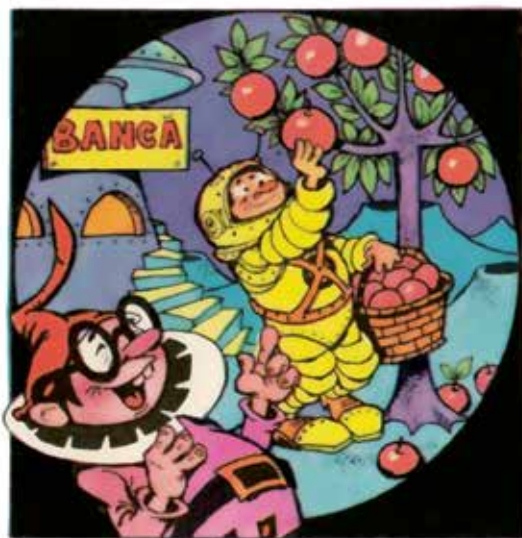

Așa se face că Punepiedici a devenit rachetă (dar cu combustibil numai pentru dus). • Ce haz este vedeți și voi. Doar că bucuria n-a ținut mult: drumul spre Țara Poveștilor se desfăcea brusc în două cărări. Nici urmă de indicatoare, niciun service auto ca să-l alimenteze cu puțin jăratric pe Săgeată.

Lipsiți de un birou de informații, prietenii noștri au găsit o metodă sigură, „științifică“, ca să afle drumul cel bun. • Dar banul nu a mai căzut înapoi. Voi înțelegeți de ce, dar să păstrați secretul! • Și, cum era de așteptat, Mac, cu fantezia lui încinsă de zborurile selenauților, și-a închipuit numaidecât că banul lansat de el cu atâta forță a luat drumul spre Lună.

— Un leu, prin înmulțire, va naște o bancă, prima bancă pe Lună, începu să viseze Mac. Dar ce vor putea cumpăra selenauții? Să le aruncăm un măr, să crească pentru început livezi de meri. • Zis și făcut. Se sui în pom să culeagă un măr. Dar visurile frumoase se sfârșesc întotdeauna prea repede: cioara Nero ținea banul în cioc.

Pic, neștiind ce s-a întâmplat, avea pregătită o cutie de ciocolată ca s-o arunce în Lună. Dar Mac, dezamăgit și enervat, îl avertiză că, dacă mai insistă mult, va arunca în Lună un pitic ca să crească pe acolo și pitici. • Se pare însă că cineva era mai supărat decât ei și le cerea ajutorul.